

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن د هيم
بدین بوم وېر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن د هيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

استاد محمد نسیم "اسیر"

شانزدهم جولای 2012

درد بی درمان!!!

با توجه و تصمیم فرزندان، در رأس "شهلا جان کریم" و شوهر مهربانش، "عبدالوکیل جان کریم"، برای یک هفته، سفر تفریحی در دامنه های آلپ در شمال ایتالیا میسر گردید. عبور از دره های سرسبز و زمردین و پر پیچ و خم آلپ، مرا که کوههای آلپ را از سطح تا ذروه، صخره های تسخیر ناپذیر فکر می کردم، محو و متحیر ساخت. بالخصوص خدمات اولیه ای که دولت برای خانواده های ساکن در بلندیهای آن دامنه های زیبا آماده ساخته است، بر تعجب بیش از پیش من افزود و بدواً به یاد دره های متعدد دست ناخورده سرزمین محبوب خود افتادم و با حسرت طی طریق کردم. واقعا دره هائی چون سالنگ، دره شکاری، دره چاردهی غوربند، دره سیغان و کهمرد، دره آجر، دره اندراب، دره کنرها، نورستان و دره های پوشیده از درختان در پکتیا و ...، اگر در محک توجه قرار می گرفت، کمتر از زیباییهایی که در دره های کوه آلپ دیده میشود، نمی بود. با سپری شدن چند روزی، چون معتادان به عملی، خواستم از طریق انترنت سری به سایتهای مورد نظر، از جمله پورتال عزیز ما "افغانستان آزاد – آزاد افغانستان"، بزنم. این امکان را مهماندار جوان و مهربان هوتل میسر ساخت و اجازه داد برای یک ساعت از کمپیوتر رسمی هوتل استفاده بکنم. با مرور در صفحات و مطالعه مطالب متعدد که برای من عادت شده است، چشم را شعر دوست گرانقدرم جناب "تیموری صاحب" جلب کرد، که به سلسله مشاعره سروده شده و در صفحه 8 جولای 2012 زیر عنوان «سهمی در مشاعره» انتشار یافته است. ذوقم گل کرد و با وجودی که در اول هم سروده ای درین مشاعره داشته ام، یکبار دیگر با انتباهی که ازین سفر خوب داشته ام، با تذکر مطالب طنزگونه، شعری بسرایم که اینک غرض مطالعه دوستان محترم پیشکش میکنم :

فرصت پیری رسید، از این و از آن، خسته ام
زندگی را گرچه این گلگون قباپان زینت اند
درسها آموختم، از تلخ و شیرین بتان
کار من در عشقبازی جانب صحرا کشید
دوره شمع و شراب و شاهد و شکر گذشت
پیر مینالد ز سُستی، از توانائی جوان
من مسلمان زاده پاکم، ولی بیهوده نیست
درد من در عشق جانان، لاعلاج افتاده است
تیموری مرد خداجوی است، اگرچه گفته است
ساختند آماده، فرزندان سر و برگ سفر
خستگیها میزداید دامن سرسبز «آلپ»
شوخ چشمی را به زیر چشم آوردم، به شوق
گفتمش من شاعرم، حیران شد و خندید و گفت
شاعران چون بلبل، از شاخی به شاخی میبرند
یک دو سه بیتی به وصف کاکلش خواندم، شنید
گفتمش قربان شوم، بیجا نظربازم مخوان
شیوه شاعر، نظربازی نه، دلبازی بود
خسته شد آن سیمبر از گفت و گو با من چو دید
با چنین فصل دل انگیزی که میبینی «اسیر»
دور کن از خاطرت، سودای هر آن خسته ام

(م. نسیم «اسیر» - پای کوههای آلپ - شمال ایتالیا، 10 جولای 2012 م)

یادداشت پورتال:

به میمنت این منظومه شاهوار استاد سخن و فخرالشعراء، جناب "استاد محمد نسیم اسیر"، در ذیل کل آن مشاعره را یک بار دیگر از نظر خواننده گرانقدر پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" میگذرانیم، با این اطمینان که "قند مکرر" هرگز دل را نمیزند.

بخش ادبی - فرهنگی پورتال

سهمی در مشاعره

در ارتباط به ردیف "خسته ام"

جناب فاضل محترم و دوست گرامی معروفی صاحب!

شاعر شیواییان ما نعمت الله جان "مختارزاده" با مرتب ساختن مشاعره ای «بشمول خود شما» از هفت شاعر بزرگ که تماماً به ردیف «خسته ام» سروده شده، صفحه زیبای پورتال آزادگان را رنگین و رنگین تر ساخت که خواندن آن همه اشعار به ذوقمندان شور و شوق فراوان می بخشد. اما ردیف «خسته ام» و یا "خسته بودن" در ختم هر فرد زیبا و دلکش این اشعار سؤالی را در ذهن این کمینه خلق کرد که چگونه اتفاق افتاد که جناب ملک الشعراء «هاتف» صاحب ردیف «خسته ام» را انتخاب فرموده اند، زیرا "خستگی" مُنافی "حرکت و فعالیت" بوده و با فعالیت جسمی و فکری در تضاد است؟ از طرف دیگر مطالعه و خواندن این همه "خسته ام" گفتن در پایان هر بیت ممکن یک شکل تلقین بنفس را بخود بگیرد و در اشخاص مثل من دارای روحیه ضعیف، خستگی واقعی را بار بیاورد. در حالی که اگر این ردیف بعوض "خستگی" کلمه بانشاطی میبود، شاید به دوستان وجد بیشتر را سبب میشد و بر انبساط می افزود. با آنهم این کمینه برای اینکه ازین محفل رنگین و پر بار ادبی دور نمانده باشم با خامی و کم بضاعتی که دارم چند بیتی را انشاد و تقدیم میدارم تا اگر شایسته این محفل شده بتواند، سهیم گردم. باری از گستاخی خود از حضور همه بزرگان معذرت میخوام.

قابل تذکر میدانم که این مطلب منثور و منظوم را حدوداً دو هفته پیش روی صفحه کمپیوتر آورده بودم، که از قضاء لین تلفون و انترنتم دچار مشکل تخنیکی گشت و درین مدت ارتباط را ازین ناحیه با جهان خارج قطع گردانید. امروز که آن نقیصه را برطرف کرده و ارتباط تلفونی و انترنتی را دوباره برقرار ساختند، به شکرانه اولین مطلب را تقدیم پورتال محبوب ما کردم. از بخش "ادبی - فرهنگی" پورتال کمال امتنان دارم که درین مدت جایم را خالی نگذاشتند، بلکه روزمره اشعاری را از آرشیف گرفته و در دسترس مطالعه خوانندگان گرامی قرار دادند.

خزان زندگی

در خزان زندگی از بار عصیان خسته ام

کفر میگردد اگر گویم ز ایمان خسته ام

زین مسلمانسی که ما داریم، یاران شرم باد
از قتال و کشتن هر روز انسان خسته ام
مورچه سرگشته ام در کنج عزلت جاگزین
از لگدمالی وحشتبار فیلان خسته ام
سعی ها گردید و کار عاشقی نامد تمام
در جهلان آشنائی از رقیبان خسته ام
عمر من بگذشت و یک دم گلرخی با ما نشد
دور از دیدار روی لاله رویان خسته ام
یار من طفل است و بر من سخت میگیرد هنوز
راست میپرسی اگر، از خوی طفلان خسته ام
در بهار از دیدن گل بلبلان شیدا شوند
بلبلان خاموش گردند، از زمستان خسته ام
مدتی شد می نوشیدم عیان در گلپهار
دور از انگور، باغ و تاک پروان خسته ام
من نمیگویم که از زلف پریشان خسته ام
چون پریشان خاطر ام از زلف پیچان خسته ام

تذکر پورتال:

آن مشاعره را بار دیگر از نظر اشرف خواننده میگذرانیم، تا تسلسل موضوع برقرار شده و حضور شاعر عالی مقام و بزرگوار ما، جناب "تیموری صاحب"، در آن محفل ادبی مسجل گردد:

مشاعره چند شاعر نخبه افغان

یادداشت اداره پورتال :

از شاعر زبردست و همکار بسیار گرانقدر خود، جناب نعمت الله مختارزاده، کمال امتنان داریم که این مشاعره زیبا را در دسترس پورتال گذاشته و بار او محمل دو شاعر گرانمایه دیگر افغان را بسوی پورتال رهنمون گردیده اند. ما این امر را به فال نیک گرفته، قدوم استاد سخن، جناب ملک الشعراء "هاتف" و شاعر نامدار افغان، جناب سید عبدالقادر "جاهد" را به پورتال خیر مقدم گفته، آرزو میبریم که آن دو عالیجناب استقبال پورتال را طلیعه ای بدانند بر همکاری با این صفحه. امیدواریم که مختارزاده صاحب در آینده هم چنین ابتکارات پسندیده را به ذمه گرفته و پورتال خود را بیشتر از آنچه هست، رونق بخشند.

همه به سلامت، سرفراز و برومند باشند!

با محبت‌های فراوان
اداره پورتال AA-AA

تهیه از نعمت الله مختارزاده
اسن - المان، 13 جولای 2011

مشاعره چند شاعر نخبه افغان

اقتفاء از نشیده استاد "هاتف"

این پارچه در سرطان 1379 هـ ش به مشاعره گذاشته شده بود

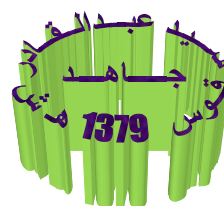

کافر عشقم اگر گویم ز هجران خسته ام
یا ز سودای سر زلف پریشان خسته ام
بی گل روی وی از سیر گلستان خسته ام
بی خیال گردش چشمش ز دوران خسته ام
راست پرسى در ره بی بند و باریهای عشق
از صدای دور باش خرده گیران خسته ام
در حریم دوست باکم نیست از رد و قبول
از گریبان گیری بیجای دربان خسته ام

بر مریض عشق بیدردی بلای جان بود
 درد افزون کن طبیب من ز درمان خسته ام
 من خریدارم متاع حسن را با نقد جان
 نرخ این جنس گران ، می بینم ارزان خسته ام
 آنکه از خون کسان گسترده خوان ، جز زهر نیست
 از تماشای هجوم کاسه لیسان خسته ام
 در محبت لذت دشنام انعام من است
 روز و شب از استماع هزل و هذیان خسته ام
 با تلاطم گشته ام خوگیر در ژرفای عشق
 موجهای گاهی که بنشیند ز طوفان خسته ام
 بر مسلمانان کافر مشربم می آید حیف
 وز تظاهر های شان بر دین و ایمان خسته ام
 من به نادانستگی های خود « هاتف » قایلم
 از بدانائی تظاهرهای نادان خسته ام

بدانائی : - ترکیب از دو کلمه (به) و (دانائی)

این پارچه از طرف سید عبدالقادر جاهد به استقبال از غزل ناب استاد سخن ملک الشعراء استاد محمد طاهر (هاتف) سروده شده:

بی جمالش از تماشای گلستان خسته ام
 بی خیال قامتش از سرو بُستان خسته ام
 همچو مجنونم به آن لیلی وش خود پای بند
 تا نپنداری که از سودای هجران خسته ام
 دور از آن خورشید رو شبهای هجران تا سحر
 راست پرسی از فروغ ماه تابان خسته ام
 در تمنای لب جانبخش نوشینم مدام
 خضر را گو کز تلاش آب حیوان خسته ام
 خاطر آشفته را با زلف خوبان الفتست
 تا نگوئی من ازین وضع پریشان خسته ام
 شوخ چشمی در حریم عشق خوبان نارواست
 وه که از بی بند و باری در حق شان خسته ام
 گر همی دانی خروش و گر نمی دانی خموش
 سخت از حرّافیّ این هرزه گویان خسته ام
 مصرع (هاتف) خموشم کرد «جاهد» آنکه گفت :
 (روز و شب از استماع هزل و هذیان خسته ام)

این پارچه از طرف مرحوم مغفور احمدشاه سدوزی به استقبال از غزل ناب استاد سخن
 ملک الشعراء استاد محمد طاهر (هاتف) سروده شده:

خسته ام

من نمی گویم که از تکلیف هجران خسته ام
یا ز بیداد و جفا و جور خوبان خسته ام
روزگارم بگذرد در فکر و سودای وطن
نیستم یک لحظه راحت ای عزیزان خسته ام
نی مریض و دردمندم، نه به محتاج دوا
از نفاق و جنگ‌های بین افغان خسته ام
لحظه ای از خاطر تشویش میهن دور نیست
از فغان و گریه زار یتیمان خسته ام
ملک ما آتش گرفت و ثروت ما را بسوخت
از شلیک راکت و مرمی و هاوان خسته ام
میهن زیبای ما مخروبه شد و احسرتا
مسکن و ماوای ما گردیده ویران خسته ام
قندهار و فاریاب و بلخ و غزنی و هرات
یاد من می آید با خُلم و بدخشان خسته ام
کشور ما دستخوان این و آن گردیده است
از دورنگی و نفاق و جنگ افغان خسته ام
آنقدر شاکی نیم از گردش عصر و زمان
کز دوام جنگ و قتل بیگناهان خسته ام
نیستم رنجیده از تاراج مال و هستییم
لیک از اعمال این قطاع طریقان خسته ام
خواب پنبه دانه جنرال مشرف مضحک است
از خیال پوچ این غول بیابان خسته ام

از فریب و مکر و نیرنگش مرا اندیشه نیست
از دغلیکاری این شاگرد شیطان خسته ام
گوشها کر گشته از آواز توپ و تانک لیک
خسته ام از بهر کشتار مسلمان خسته ام
روس و امریکا با روس پیروان بی وقار
مینمایند عف عف این کلاب شیطان خسته ام
«سدوزایی» عرضه کرد با (ناظم) این منظومرا
خواند و گفت من نیز در این شهر المان خسته ام

این پارچه از طرف الحاج خلیل الله ناظم باختری به استقبال از غزل ناب استاد سخن ملک الشعرا استاد محمد طاهر (هاتف) سروده شده:

خواب پرستان

کس چه میداند که من در ملک المان خسته ام
از فراق میهن و تکلیف هجران خسته ام
میروم سیر و تماشا چون دلم مسرور نیست
بی گل روی وطن در باغ و بستان خسته ام
هر قدم را بنگری کاکل زری ایستاده است
خاطرم افسرده است از دیدن شان خسته ام
هر طرف موج گل و ساقی و جام پُر مُل است

من درین عشرتسرایِ کُفر و عصیان خسته ام
 هر نفس در فکرِ میهن هستم و سودا و غم
 کفرِ نعمت را ببین کز نقدِ دوران خسته ام
 هر کرا دیدم غریقِ بحرِ تبعیض است و من
 از تظاهرِ کُفتن، پشتون و دیگان خسته ام
 از یک و پشتون و تاجک دشمنِ همدیگرند
 روز و شب درسنگرند از جنگِ ایشان خسته ام
 اتحادِ ما درین دنیا چو عنقا بوده است
 گشته ام دنبالِ وی بالا و پایان خسته ام
 رفته رفته نوکرِ کُفر و مُسلمان می شوم
 بس که می بینم چنین خوابِ پریشان خسته ام
 تا نباشد اتحاد و وحدتِ افغانیان
 بی وطن، آواره و مهجور و حیران خسته ام
 از من بیچاره گر "هاتف" بگیرد امتحان
 «ناظم» از ترس و هراسِ روزِ پُرسان خسته ام

۱- در مصراع اول بیت مقطع، اشاره به استادِ سخن محترم محمد طاهر "هاتف" شده است.

این پارچه از طرف فخرالشعراء الحاج محمد نسیم اسیر به استقبال از غزل ناب استاد سخن ملک الشعراء استاد محمد طاهر (هاتف) سروده شده:

غم نان

نی خیال. جاه کرده ، نی غم نان خسته ام
لرزشی دارد زمین ، یک لحظه آسایش کجاست
« لقمه نانی فلک بخشید و دندان را گرفت »
خستگی های مرا، سعی طبیبان به نکرد
بار ها رفتم به دربارش، کسی راهم نداد
منزل آخر شد ولی زین کاروان گردی نخاست
«هاتف» شیرین سخن این نکته گفت و راست گفت
شام تاریکست و تنهائی و غمها ناتمام
گر بگویم از پریشانحالی مام وطن
همچو (ناظم) یقلم باید به حیرت داد زد
همره ملا و طالب اعتبار ما گسیخت
آفتی گشته گریبان گیر ما از شرق و غرب
راست بررسی من ازین گردون گردان خسته ام
زندگی گر اینچنین باشد ، من از آن خسته ام
من ازین نانی که ریزد، چند دندان خسته ام
ساخت سعی این طبیب و، بار درمان خسته ام
دیگر از این بار بستهای دربان خسته ام
زینهمه فرصت شناسی های یاران خسته ام
«از به دانائی تظـاهـرهای نادان خسته ام»
از ضعیفی های این شمع شبستان خسته ام
میشود روشن که با حال پریشان خسته ام
« بی وطن آواره و مهجور و حیران خسته ام»
زین گروه سخت گوش سست ایمان خسته ام
چون کنم کز نام پاکستان و ایران خسته ام
انتخاب گوشه تنگ قفس کردم « اسیر»
بس که کرده سیر گلگشت گلستان خسته ام

این پارچه از طرف نعمت الله مختارزاده باستقبال از غزل ناب
استاد سخن ملک الشعراء استاد محمد طاهر (هاتف) سروده شده:

چرخ دوران

ای خدا! از زندگی و دردِ هجران خسته ام
در بهشتی ساکن و ، از حور و غلمان خسته ام
هرطرف نالان به دامن طبیعت چون سحاب
اشک حسرت میچکد ، از نور چشمان خسته ام
آه آتشبار میسوزد درون بسترم
وا ، ز کوکب های نور افشان دامن خسته ام
سوخت مغز استخوان ، از سوزش و درد فراق
از وصال و هجر و عشق ، از این و از آن خسته ام
باده هادر گردش اند و ، قلقل مینا بلند
از سبو و ساغر و ، ساقی دوران خسته ام
باغبانان! ما گلیم و ، فرق رنگ و بو کجاست
از گیاه هرزه و خارِ مگیلان خسته ام
عندلیبان در ترنم ، در تغنی بلبان
از گل و بلبل ، خزان و نوبهاران خسته ام
از نگاه سحر آمیز بتان ، پیر و جوان
از طلاگیسو ، و آبی چشم المان خسته ام
گلرخان و مهوشان و ماهرویان بر قطار
از همه پیر و جوان و مرد و نسوان خسته ام
تشنگان عشق ، محتاج و پی رفع عطش
تشنه یک قطره آب ، از آب حیوان خسته ام
بس جفا دیدم ز تخم چشم و هر عضو بدن
از پی و از استخوان و رگ رگ جان خسته ام

از زن و خواهر ، برادر ها و فرزندان همه
از پدر ، از مادر و از قوم و خویشان خسته ام
هر مسلمان آمد و بس قتل و غارت کرد و رفت
ای وطنداران دگر ، از هر مسلمان خسته ام
در لباس دین و مذهب جلوه گر ، لامذهبان
بس بود ای دوستان ، از کفر و ایمان خسته ام
« نعمتا » این بار سنگینی که نامش زندگیست
از کشیدن ها به گرد چرخ دوران خسته ام
شد متاع حسن را (هاتف) خریدار و بگفت
(نرخ این جنس گران ، میبینم ارزان خسته ام)
ملک ما آتش گرفت و پس (سدوزی) سفت و گفت
(از شلیک راکت و مرمی و هاوان خسته ام)
خسته شد (جاهد) ز استماع هذیان و ، سرود:
(سخت از حرّافی این هرزه گویان خسته ام)
میروید سیر و تماشا ، (ناظم) و گوید چنین
(بی گل روی وطن ، در باغ و بستان خسته ام)
شد ز گلگشت گلستان ، خسته و گفتا (اسیر)
(نی خیال جاه کرده ، نی غم نان خسته ام)
خسته گوی و خسته گرد و خسته مغز و خسته کیش
« نعمتا! » شد خسته کن ، از خسته خوران خسته ام

[این سروده را به پاس قدردانی از تشویق، همکاری و مهربانیهای همسر عزیز و باوفایم
(ظاهره مختارزاده) طور یادگار به خدمتش تقدیم داشتم. امید این هدیه ناچیز بنام "مشعل
درد" را که از طرف او و با نام او سروده ام پسند خاطرش گردیده به زیور قبول مزین
گرداند]

(19 جون 2001 شهر اسن المان - نعمت الله مختارزاده)

من هم با سپاس و تشکر بی پایان از صمیم قلب این هدیه گرانبها و پرازش شوهر عزیزم را با افتخار قبول نموده باستقبال غزل ملک الشعراء محترم (هاتف) صاحب جهت نشر تقدیم میدارم :

(21 جون 2001 ظاهره مختارزاده مقیم المان)

مشعلِ دردم

مشعلِ دردم ، ز لطفِ باد و باران خسته ام
شمعِ بزمِ گلرخان ، از دلربایان خسته ام
بلبل آواره ام ، دور از گلستان و چمن
از جفا و جور و ظلم باغبانان خسته ام
برگ پائیزم که از گلبن جدایم ساختند
شاخه لخت خزانم از بهاران خسته ام
رشته شمعم ز سوزِ خویشتن بیگانه ام
ماتم پروانه دارم ، از شبستان خسته ام
لاله صحرایم از داغِ دل خود بیخبر
از گلستان ، از نیستان ، دشت و دامان خسته ام
قایق امید ما ، بشکست نادان ناخدا
هم ز ساحل ، لنگر و از باد طوفان خسته ام
غنچه های آرزو ، پرپر شد از جورِ زمان
هر طرف پر خار و از خار مغیلان خسته ام

در بهاران ، بادِ تندى ، آمد از یاد خزان
از خزان و باد و باران و زمستان خسته ام
(در لباس دین و مذهب جلوه گر ، لامذهبان)
از دغلبازیّ این عمامه داران خسته ام
آن یکی گفتا ، حجابِ اینچنین و آنچنان
دام تزویرست و ، از مکر ملایان خسته ام
وان دگر گفتا ! سزاوار آنکه در منزل نشین
من ز کومه فکریّ این ریشدرازان خسته ام
در چنین عصری که عالم است در دست بشر
از جفای طالبان و کاسه لیسان خسته ام
از هوس کردند ما را صید و ، مسکن شد قفس
این قفس بشکسته باد ، از هر هوسران خسته ام
مادری و عشق و هم خدمت زما دارند طلب
هم ز عشق و مادری و هم ز مردان خسته ام
گفتمش زیباست ، اما لذتش زیبا ترست
بستر تنهای مردی ، گرم و سوزان خسته ام
میوزد از بند بند ما زنان ، بوی وفا
از جهیدن های عشق سرد مردان خسته ام
ای که پرورده شدی از شیرۀ جانِ زنان
ناسپاسی تا به کی ؟ از شیرۀ جان خسته ام
«ظاهره» بر خیز و از مردان گریبان چاک کن
تا به کی کنج قفس، از نولِ زاغان خسته ام
از تظاهر های نامردان ، (هاتف) خسته شد
وز تظاهر کردنِ دانا و نادان خسته ام
خسته شد (جاهد) ز استماعِ هذیان روز و شب
هم (سدوزی) گفت ! من از شهر المان خسته ام

(ناظم) از موج گل و ساقی و این عشرت سرا
گفت ! از کاکل زری و روز پرسیان خسته ام
هم ز گلگشت گلستان خسته در کنج قفس
شد (اسیر) و گفت آخر بی غم نان خسته ام
گفت (نعمت) ، بس کشیدم بار سنگین فراق
(از کشیدن ها به گرد چرخ دوران خسته ام)
« ظاهره » گر ریش دیدی ، یا بسوز و یا تراش
لانه ابلیس و ، هم از ریش و شیطان خسته ام

دپلوم انجنیر خلیل الله معروفی
برلین - 13 جولای 2011

عرصه غول بیابان

دوست بیحد عزیزم، قصیده سرای شهیر وطن و همکار نهایت گرامی پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان"، جناب نعمت الله جان مختارزاده زحمت جمع آوری و تایپ کردن پارچه هائی را متقبل گردیده اند، که در هیئت مُشاعره در سال 1379 سروده شده و در مجله "آئینه افغانستان" نشر گردیده بودند. شخصاً اجازه دارم که ازین اهتمام و زحمتکشی ایشان به نمایندگی از پورتال ابراز قدردانی و سپاس نموده و عرقریزی شان را با زه و تحسین و تمجید بدرقه کنم.

بس خوشحالیم که با این ابتکار شاذ و ممتاز نعمت جان مختارزاده، برای بار اول پارچه های نغزی از استاد سخن، ملک الشعراء محمد طاهر صاحب "هاتف" و شاعر نامور دیگر افغان، جناب سید عبدالقادر "جاهد" در پورتال منتشر میگردند.

اگر استاد بزرگوار هاتف صاحب بدانند که پورتال در چه حدی مشتاق دریافت اشعار ایشان است، یقین دارم که با ارسال گلهای سرسبد شعری خویش، ما را مفتخر خواهند ساخت و پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" با جلب همکاری یک استاد زبردست دیگر وطن، در مسیر تشکیل "انجمن شعرای افغان"، گام بزرگ دیگری به جلو برخواهد داشت. همین سان نشر نشیده غرائی از شاعر عزیزالقدر دیگر ما، جناب "جاهد" صاحب در پورتال، مزده طلیعه غیر مستقیم همکاری ایشان با ما میباشد که سخت مایه خوشنودی و امتنان ماست و ما را در راه تشکیل چنین انجمنی، گامی بزرگ پیشقدم میسازد.

از طرف پورتال وظیفه دارم که ورود غیر مستقیم اما سخت میمون استاد "هاتف" و جناب "جاهد" را به پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" از صمیم قلب گرامی بدارم و آرزو کنم که این عرائض از نظر مبارک ایشان بگذرد. باشد که ما را با همکاریهای مستقیم و نوازشگر خویش ممنون و شادمانه ساخته و صفحات ادبی پورتال را پر رونق تر بگردانند. بعد از خواندن نشاند و قصائد این مشاعره جالب که از طبع پخته چند شاعر زبده افغان تراویده است، در دل گفتم:

من نیز طبع مبتدی و نوآموزم را بیازموده و غزلی در همین وزن و قافیت بسرایم. گمانم اما برین نیست، که خامه نیمه خام من از عهده چنین امر مهمی درست بدر شده باشد؛ با آن هم حاصل کار عاجل خود را در میدان می اندازم و میدانم که کلوخ و خزف خامجوش من مرتبت دُر و گوهر شاعران کارآزموده و کهنه کار پخته کار را ندارد!!!!

« بحر طوفانزا، سراب آب ناپیدا کجا؟؟؟ »

عرصه غول بیابان

اقتفاء از غزل استاد محمد طاهر "هاتف" با مطلع ذیل:

کافر عشقم اگر گویم ز هجران خسته ام
یا ز سودای سر زلف پریشان خسته ام

وز عداوت در بسیط مُلکِ افغان خسته ام	از کشاکشهای دین و کفر و ایمان خسته ام
از زمین تا آسمان از خـوی انسان خسته ام	بس دورنگی و جـنون بینم ز ابنای زمان
از نفیر بمب و راکت، توپ و هواوان خسته ام	کشت و خون و درد و محنت در وطن از حد گذشت
دشت و دامن پر شد از خار مُغیلان خسته ام	جـان من از تن برآمد بس که دل گشته ملول
از سُبُـکسر بودنِ اولادِ دوران خسته ام	مام مادر زار گـرید، کس نشد فریادرس
خـاک پاکم عرصه غول بیابان خسته ام	مام مادر در تقلا، کـو رفیق و کـو شفیق؟
پای در زنجـیر و از ترس نگهبان خسته ام	این جهان ز نـدان آمال است و ما در بند او
دردهای بیکـرانِ جـانِ جانان خسته ام	لیک گـویم شمه ای از دردهای بیکران
از لگدکـوبی آن سرخیل فیلان خسته ام	یک جهان یک سو شدست و مام میهن بیکس است
این طرف در بند، و آن در فکر عُنوان خسته ام	شد جهان ما دو فرقه، هر کدامی چون فریق
می نگفتم زره ای، در پیش وجـدان خسته ام	گر ازین جـولانِ غیلان ور ازین ظلم و ستم

نظم استاد سخن "هاتف" چو شد ورد زبان اقتفای خامجوشم کـرد پژمان خسته ام
اقتفاء از نظم نایش نیست آسان ای عزیز شد قلم جاری و من از عهد و پیمان خسته ام
خـامه بشکسته من شرم میدارد "خلیل"
شعر تر گفتن کجا و این هراسان خسته ام